

Út Istenhez

Alkalom: advent 2.
Dátum: 2025.12.07.

Ige:

Zsid 9,24-28 ²⁴Mert nem emberkéz alkotta szentélybe, az igazi képmásába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most megjelenjen az Isten színe előtt értünk.²⁵Nem is azért ment be, hogy sokszor áldozza fel önmagát, ahogyan a főpap megy be évenként a szentélybe más vérével,²⁶mert akkor sokszor kellett volna szenvednie a világ kezdete óta. Most azonban egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt.²⁷És amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik,²⁸úgy Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét elvegye. Másodszor majd a bűn hordozása nélkül fog megjelenni azoknak, akik várják őt üdvösségükre.

Zsid 10,19-22a ¹⁹Mivel tehát, testvéreim, bízhatunk abban, hogy bemehetünk a szentélybe Jézus Krisztus vére által,²⁰azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által;²¹és mivel nagy papunk van az Isten háza felett:²²járuljunk azért oda igaz szívvel és teljes hittel...

1. Kedves Testvérek! Azt szokták mondani, hogy mindenki önmagából indul ki. Vagyis minden, ami a gondolatainkban, a szívünkben, a lelkünkben van, az meghatározza a szavainkat, a cselekedeteinket. Sőt, azt is meghatározza, hogy mit gondolunk a másik emberről, mit gondolunk a körülöttünk lévő dolgokról. Szerintem sok igazság van ebben a mondásban. Én sem tudok most teljesen másként itt állni a szószéken, mert én is egy kicsit önmagamból indulok ki. Önmagamból indulok ki, ahogy szemlélem ezt az adventet.

Advent napjaiban járunk, és azt tapasztalom, ahogy közeledünk Karácsonyhoz, úgy lesz egyre pezsgőbb az élet. Bármerre is járunk akár itt a városban, akár Debrecenben vagy más helyeken, mindenhol karácsonyi fényekkel találkozunk és karácsonyi zenétől volt hangos tegnap este is a város. Nagyon sokféle utcai árusok jelentek meg, és sokszor még náluk is szól a zene, hogy még nagyobb legyen a pezsgés. Koncertek és mindenféle fellépők szórakoztatnak bennünket. Karácsonyi vásárokkal csábítják a sétáló embereket.

És mindezek mellett zajlik az élet hétköznapi eseményeinek sora is. Munka és sokféle feladat, amire időnket, erőnket és figyelmünket kell áldozni. De sokaktól külön erőt követel a betegségekkel vagy a gyásszal való küzdelem. És akár meg akarjuk hallani, akár nem, ott vannak a nyomasztó hírek az orosz-ukrán háborúról, a gazdaság borotvaélen való táncolásáról, és sok-sok egyébről is. Ezek is mind hatással vannak ránk.

És most megint azt reméljük, hogy december 24-e estéjére valahogyan csak meg fogunk érkezni Karácsony ünnepére. Mert persze el fognak telni ezek a napok egymás után, ahogy mindig is szoktak, és 6-a után 7-e lesz, majd 8-a. És szépen sorban leperregnek ezek a napok is.

Azonban én valami egészen másról álmodok, egészen másfajta megérkezésre vágyakozok. Ha csak így leperregnek ezek a decemberi napok, akkor szinte beesünk az ünnepbe. Akkor hirtelen meglep bennünket az ünnep, hogy már itt is van, pedig még nem is számítottunk rá.

Éppen ezért lehet ezekre az adventi napokra, hetekre úgy tekinteni, hogy az Advent a Karácsony előszobája. Tetszik ez a kifejezés: a Karácsony előszobája. Mert az előszobának nagyon fontos szerepe van egy házban, egy lakásban. És talán akkor értjük meg, hogy mennyire fontos az előszoba, ha valahol hiányzik. Mert amelyik lakásban nincs előszoba, ott az utcáról egyből a hálósobába vagy a konyhába lépünk be. És akkor hol tesszük le a cipőnket? Hol vessük le a kabátunkat? Hova tesszük a táskánkat? – tesszük fel a kérdést.

Az előszoba pont abban segít, hogy jól érkezzünk meg a lakásba. Segít abban, hogy ami fontos, azt akadálytalanul bevihezzük, ami nem fontos, azt pedig kint hagyhassuk. És a lakás szebb és fontosabb helyiségeibe már ne vigyünk be sarat vagy vizes esernyőt, nagykabátot.

Advent éppen ilyen szerepet tölthet be a mindennapokban. Segíthet, hogy jobban tudjunk az ünnepre figyelni, azt átélni.

A körülöttünk lévő világ már Advent idején teljes gőzzel ünnepel. Felpörgetik az üzletet, a vásárokat, az akciókat, hogy az emberek minél többet vásároljanak, minél hangosabban szórakozzanak, minél fényesebben ünnepeljenek. Az előszobának adják a fő szerepet. Holott az Adventnek az lenne a szerepe, hogy Jézus eljövételére irányítsa a figyelmünket, a gondolatainkat és lelkünk minden rezdülését.

Ez pedig nagy különbség. De nem akarom kárhozvátolni a kereskedőket, hiszen lehet, hogy én is hasonlóan pörgetném az üzletet Karácsony előtt, ha én is a kereskedelembe vagy a szórakoztató iparban dolgoznék. Mégis látnunk kell a különbséget a világ és az bibliai gondolkodás között. Mi felé fordít bennünket egyik vagy másik lelkiség. És neünk kell dönteni. Döntenünk kell, hova fordítjuk lelkünket.

És e hosszú bevezető után én szeretném a szíveteket Isten országa felé fordítani. Pál azt írja a Kolosséban élő keresztyéneknek: **Az odafennvalókkal törődjete, ne a földiekkel!** (Kol 3,2) Ezért forduljunk most még jobban az Ige felé!

2. A Zsidókhoz írt levél szerzője Krisztus főpapi áldozatáról beszél, vagyis arról ír levelének 9. részében, hogy Jézus nagycsütörtöki megaláztatása, elítélése, majd nagypénteki szenvedése, végül kereszthalála jelképesen kifejezte az ószövetségi kornak az állatáldozatait.

Ahogy a nép bűneiért a főpap áldozatot mutatott be az oltáron, és ezzel bűnbocsánatot szerzett az egész nép számára, úgy Jézus kereszthalála engesztelő áldozat volt minden ember bűnéért. A tökéletes és büntelen Jézus maga volt az áldozati bárány és az áldozatot bemutató főpap egyszemélyben.

És így Jézus a legigazabb és legszentebb főpapként bemehetett az igazi szentek szentjébe, a mennybe. Ugyanis a jeruzsálemi Templomban a szentek szentje a mennynek volt előképe, a mennyet szimbolizálta. Oda pedig csak a főpap léphetett be évente egyszer, amikor a népért közbenjáró imádságot mondott Isten előtt.

Jézus éppen így ment be az igazi szentek szentjébe, a mennybe, hogy értünk, mindnyájunkért közbenjárjon az Isten színe előtt. Isten Igéje pontosan arról beszél, hogy Jézusnak lehetősége volt arra, hogy bemenjen az igazi, az eredeti Szentek Szentjébe, és – idézem – „megjelenjen az Isten színe előtt értünk.” (24.)

Jézus Krisztus tökéletes és hibátlan és büntelen volt, ezért semmi és senki nem akadályozta meg őt abban, hogy Isten színe előtt megjelenjen. Érted ment Isten elé. Meg én értem is. Azért ment a világmindenség Ura és Istene elé, hogy könyörögjön értünk. Jézus

a legjobb ügyvéd, aki védőbeszédével mellettünk áll, könyörgésével pártfogónk és védelmezőnk.

Az idős János apostol nagy szeretettel és kedvességgel fogalmazta meg első levelét. Az első levél 2. részében ezt írja: **¹Gyermekeim, ezt azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek; ha pedig vétkezik valaki, van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus,²mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért, de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ bűnéért is.**

Én ebből ki szeretném most emelni azt, hogy az Atyánál van pártfogónk, az igaz Jézus Krisztus. A Károli Gáspár fordítás azt mondja: **van szószólónk az Atyánál**. Nagyon fontos az, hogy amennyire rajtunk áll, tegyünk meg mindent, hogy ne vétkezzünk Isten ellen. De a realitás mégis az, hogy fogunk vétkezni. Nem tudunk nem vétkezni, mert a Sátán folyamatosan azon mesterkedik, hogy vétkekre csábítson és elbuktasson bennünket.

A realitásnak van azonban egy másik oldala is: ez pedig az, hogy ha **vétkezik valaki, van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus**. Van védőügyvédünk. És a legjobb védőügyvédje a hívő embernek van: az igaz Jézus Krisztus. Mert Krisztus nélkül az örök halál, a kárhozat büntetése várna ránk, de Krisztus egyszerre védőügyvéd is, és **engesztelő áldozat a mi bűneinkért, de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ bűnéért is**. Így mindazok, akik Benne bíznak, azoknak nem lesz ítéletben részük, hanem üdvösségben részesülnek.

Az, hogy Ő engesztelő áldozat az azt jelenti, hogy Jézus Krisztus helyettünk már elszenvetted az Isten büntetését, amikor a kereszten meghalt. Ezért azoknak, akik hisznek az Ő nevében, már nem kell bűneik miatt meghalniuk. Nekik már nem árt a második halál – mondja a Jelenések könyve 2,11. Ezért fogalmaz úgy a Zsidókhoz írt levél, hogy Krisztus azért jelent meg, hogy „**áldozatával eltörölje a bűnt**”.

3. Az a néhány Igevers, mondat, amit igehirdetésem elején felolvastam a Zsidókhoz írt levélből, rendkívül gazdag. Nagyon sok csodálatos üzenete van. Nem is fogom tudni minden részletét most kibontani.

Ezért most harmadik üzenetként azt hangsúlyozom ki, hogy Jézus a mennyei szentélybe utat nyitott, és – idézem a 10,19-20 verseket – **bízhatunk abban, hogy bemeheztünk a szentélybe Jézus Krisztus vére által,²⁰azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk...**

Jézus új utat nyitott előttünk. Olyan utat, amin eddig még nem mehettünk, most azonban ez az út Krisztus áldozatvállalása által járhatóvá vált számunkra is. Szabad az út előtted, hogy a Szentek Szentjébe, vagyis a mennybe juss. Járhatóvá tette számunkra az utat.

Egészen egyszerűen beszél erről Jézus a János evangéliumának 14. részében. Nagyon szeretem ezt az Igét. Így szól az evangélium: **Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak én általam.** (6.v.)

Próbáljunk belegondolni annak a gazdagságába, hogy mit jelent ez! Még gyermekkoromban olvastam **A buyufa alatt** című könyvet. Szerzője, Paul White Afrikai történeteket írt, melyek által hitbeli tanításokat ad. Ennek egyik története, A nagy fal jutott eszembe, mely nagyon szépen szemlélteti azt, mit jelent számunkra, hogy Jézus az út és az ajtó az Atya Istenhez.

A történet arról szól, hogy egyik reggel egy nagy fal keletkezett a dzsungel közepén, ami elválasztotta őket a dzsungel szebb, táplálékban és vízben gazdagabb részétől. Az

állatok megrémültek, és összegyűltek a nagy buyufa alatt, hogy megbeszéljék, mit tudnak tenni.

Egyik állat a másik után állt elő újabb és újabb ötlettel, hogyan lehetne átjutni a fal túloldalára. A rinocérosz, az orrszarvú megpróbálta erős testével keresztültörni a falat. Az elefánt erős vállával feszült neki a falnak, de hiába. A kígyó, aki minden kis rést meg tud találni, megpróbált valahol átmenni a fal alatt. De ő sem volt képes. A majom rendkívül ügyesen át tudott menni minden akadályon, de ezen a falon ő sem volt képes keresztülmenni. A ravasz hiéna is megpróbált valami kerülőutat találni a fal körül.

Az állatok mindent megpróbáltak, de sehogy sem tudtak keresztülmenni a falon. Akkor észrevették, hogy a falnak neve van. A fal neve: BŰN. Mert a bűn megakadályozza azt, hogy Istenhez jussunk. Ezen a falon nem lehet átmenni, sem alatta, sem mellette, sem felette. Nem lehet kikerülni, hogy Isten közelébe jussunk. Azonban ezen a falon van egy ajtó: Jézus Krisztus. Ő az, Aki utat nyitott nekünk az Istenhez, a mennyei Atyához.

Jézus az új és élő út, ahogy a Zsidókhoz írt levél fogalmaz. Rajta keresztül, általa eljuthatunk mennyei Atyánkhoz, Teremtő és Gondviselő Istenünkhöz.

Mit jelentett ez az Út régen a bibliai időkben? Mit jelentett ez az Út a gyermektelen és idős házaspárnak, Erzsébetnek és Zakariásnak? Azt jelentette, hogy idős koruk ellenére gyermekük született, akit Jánosnak neveztek el. Ő lett Keresztelő János, Jézus útkészítője, előfutára, hírnöke.

És mit jelentett Zákeus számára vagy a megkövezésre ítélt házasságtörő bűnös asszony számára Jézus? Mindkettejük számára új életet és új lehetőséget jelentett egy jobb életre.

Mit jelentett a vakok, a bénák, a leprások számára az, hogy találkozhattak Jézussal? Azt, hogy nyomorúságos életük elindulhatott egy új úton, egy élő úton, amelyen végül ők elevenedtek meg és kaptak új életet.

És mit jelent ez az új és élő út ma? Mit jelent számunkra a Jézussal való találkozás? Ma sem jelent mást, mint egykor: reménységet, feltétel nélküli elfogadást, hitet és értékes életet. Utat a szentélybe, utat Istenhez Jézus Krisztus által, utat a mennyei dicsőségbe. Ez az új és élő út számunkra is a mindent jelenti: magát az életet. Mert Jézus Krisztus ma is az út, az igazság és az élet. Senki sem mehet az Atyához, csakis őáltala. Ezért mi is járuljunk oda hozzá igaz szívvel és teljes hittel! Ámen.

Loment Péter lelkész